

**2.26 බෙලිකුපු හාවිතය පිළිබඳ පුරාවීද්‍යාත්මක හා
ඡානව්‍යාචන විද්‍යාත්මක අධ්‍යාපනයක්
(An Archaeological and Ethnological Study of the Usage of Shells)**

ශ්‍රී යාණි හතුරුසිංහ
පුරාවීද්‍යා අධ්‍යාපන අංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.

ABSTRACT

මිනිසා ආහාරයට ගන් සභ්‍යන් අතර බෙල්ලන් වර්ග ආහාරයට ගැනීම ප්‍රාග් එතින්හාසික යුගයේ
සිටම ජනප්‍රිය වූ තුවට සාධක තිබේ. මේ සඳහා එක් එශයෙන් මොදාගන්නේ ගොඩැනීම වෙශෙන
ගොඩබෙල්ලන් (land snails) විශේෂයන්ය. තමුත් බෙල්ලන් ආහාරයට ගැනීම හැරණු විට
මුළුන්ගේ පිටකපුව (Shell) විවිධ ආකාරයන් මත්‍යාංශ පිවිතය හා සම්බන්ධකර ගැනීම පිළිබඳ
ඉතා පැරණි සාධක හමුවේ. එවැනි කටයුතු සඳහා වැඩි වශයෙන් මූළුදු බෙල්ලන් ද (molluscs)
රෝ අමතරව ගොඩනීම බෙල්ලන් ද (molluscs) යොදාගතන තිබේ. මේ අධ්‍යාපනයන් සිදු
කෙරෙන්නේ එම බෙල්ලන්, මිනිසා විවිධ කාර්යයන් සඳහා මොදාගන් ආකාරයන් පිළිබඳ විමසා
බැලිමකි.

අතිත මිනිසා මෙන්ම තුනන මිනිසා ද බෙලිකටු ප්‍රයෝගනයට ගනිමින් සිටි. සුළු වෙනසකම්
හැරුණු විට පැරණි හා තුනන යගයන්හි බෙලිකටු හාවිතයේ ඇරමුණු වෙනස්වේ තොමැත්. ශ්‍රී
ලංකාවේ පුරාවීද්‍යාත්මක හා ගේතිහාසික මූලාශ්‍රවලට අනුළු ඇඟුන්ගේ මේ හාවිතය ප්‍රධාන
ඇරමුණු තුනක් ඔස්සේ හ්‍රියාත්මක වී තිබේ.

1. විශ්වාස හා ඇදහිලි (rituals and believes)
2. සන්නිවේදන ක්‍රමයක් එශයෙන් (The method of communication)
3. අලංකරණ කටයුතු සඳහා (for decorative purposes)

ජන විශ්වාසයන් හා ඇදහිලි තුමවලදී මෙය ජය සංකේතයක් සහ සුඛ ලකුණක් ලෙසත්,
සන්නිවේදන කටයුතුවලදී උත්සව ආරම්භ කිරීම හා යුධ ආරම්භ කිරීම වැනි අවස්ථාවලදීත්,
අලංකරණ සඳහා යොදා ගැනීමේදී ආහරණ හා ගාහ අලංකරණ හාන්චියක් ලෙසත් හාවිතකර
අත්. බෙලිකටුවල විවිධාකාර වූ හැඩයන්, ප්‍රමාණයන් හා වෙළවරණ බව මේ සඳහා වැදගත් වී
තිබේ.

Key words; Shells